

KUIFJE

ACHTSTE JAARGANG — 12-2-53
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

N 6

SCHWEITZER

DE GROTE
BLANKE TOVENAAR

VOLLEDIG VERHAAL DOOR A. WEINBERG

DIT IS DE BOEIENDE EN WARE GESCHIEDENIS VAN EEN VAN DE SCHOONSTE MENSEN DIE ER TUSSEN ONS LEVEN: Dr ALBERT SCHWEITZER

HIJ WAS DERTIG JAAR, DOCTOR IN DE FILOSOFIE EN THEOLOGIE, PROFESSOR AAN DE UNIVERSITEIT VAN STRAATSBURG, EN ALS ORGANIST OVERAL BEKEND OM ZIJN BACH-INTERPRETATIES

OP EEN HERSTAVOND VAN HET JAAR 1905 VINDT HIJ EEN MISSIETIJDSCRIFT OP Z'N WERKTAFEL EN LEEST:

"In Gabon zijn er handen te kort. Dat zij, die zich door de Meester geweven voeten daaraan gehoor geven, en zeggen: 'Ik kom.'"

Schweitzer aarzelt niet...
...ga als dokter naar de missies

Hij studeert voor geneesheer en besluit naar Lambaréne te gaan...

Acht jaar later,
in 1913

Vrienden, ik heb m'n doctoraat in de geneeskunde behaald. Ik heb jullie nooit verteld waarom ik geneesheer wilde worden, vandaag zal ik het zeggen. Ik vertrek naar Gabon om de negers te verzorgen.

"Hij wil zich doen opmerken!"

"Wat'n onzin!"

"Je begraven tussen die wilden? Dat mag je niet doen!"

Beste vriend, nooit hoorde ik een organist de muziek van Bach spelen zoals jij dat doet... en je naam als professor... Ga je dat alles werkelijk opgeven? Denk er toch goed over na...

Het is juist omdat ik heb nagedacht, dat ik ga, Windor! Heb je er reeds over nagedacht dat de parabel van de slechte rijke en de arme Lazarus op ons toepasselijk is?

Lazarus, dat is de kleurling die geen middel heeft om tegen ziekte en nood te vechten. Vermits wij dit middel wel hebben, moeten we het gebruiken om de kleurling te helpen.

Weldra varen Schweizer en zijn vrouw met de «Europe» naar Gabon...

We hebben maar 15.000 frs, Helena, maar ik heb vertrouwen!

Enkele weken later brengen een paar negers Schweizer en zijn echtgenote met een prauw naar Lambarené...

Dezelfde avond roffelt de tamtam van dorp tot dorp...

**EEN BLANKE DOKTER...
IS IN LAMBARENE...
AANGEKOMEN.**

En de volgende dag komen de eerste zieken. De strijd tegen de grote miserie van de negers begint...

Men brengt Schweizer ook het heuglijk nieuws dat z'n vrienden hem een piano met orgelpedalen hebben gestuurd!

Het mooiste geden kunnen zenden, Helena!

Bwana, een groot opperhoofd wenst u te spreken.

Enkele dagen gaan voorbij... Op een avond...

Z'n zoon is zwaar ziek en hij vraagt hem te genezen...

De jongen is er erg aan toe... Ik moet hem opereren...

Bwana, het opperhoofd zegt dat u z'n zoon moet opereren. Wanneer de maan achter die grote boom schuift, moet de operatie gedaan zijn, anders zult u sterven...

Hm... Ik heb geen keuze. Indien ik weiger zullen die lansen er bij te pas komen...

Zonder nog langer te wachten, voert Schweitzer de gevaarlijke operatie uit...

Het is gedaan. Hij is gered.

Bwana, de chef zegt dat zijn zoon dood is en dat de maan de boom voorbij is. Ze zullen je doden...

Halt !... Je zoon leeft, hij is slechts verdoofd... Kijk, hij opent de ogen !

Oef, Jozef ! Het scheelde geen haar, of het was met ons gedaan !

Weken gaan voorbij...

Ja, pater, die genezing heeft de inboorlingen vertrouwen geschonken... Ze komen nu van alle kanten en ik heb een grote barak moeten bouwen...

De Elzasser met het grote hart verzorgt zijn zwarte broeders van vroeg tot laat. Soms is hij totaal uitgeput...

Ik vraag me af of m'n plaats wel hier is ?... Ha, dat is idioot ! Ik ben eenvoudig overspannen. Muziek...

Schweitzer zet zich aan het klavier en speelt Bach. In de muziek vindt hij nieuwe moed en kracht...

Wat is er gaande ?

Kom vlug de boze geest uit deze vrouw jagen, dokter !

Die arme vrouw is krankzinnig. Gelukkig hebben ze haar niet in de stroom geworpen. Kom, maak die koorden los...

De ongelukkige werpt zich op haar redder...

Wees gerust, ik doe je geen kwaad...

Schweitzer brengt de vrouw tot bedaren en geeft haar een inspijting...

Ziezo, nu zul je spoedig genezen...

Twee weken later...

Die blanke is een groot tovenaars !
Hij doodt eerst zijn zieken om ze
dan te genezen, vervolgens maakt
hij hen terug le-
vend (1) !

Maanden verlopen. Op 4 Augustus 1914, 's
morgens...

Een man heeft pijn in de bout en in de coteletten,
grote dokter.

Kijk niet zo ver-
baasd ! Jozef was kok voor mij
kwam helpen !

Ga naar de factorij, en vraag
wanneer hun stoomboot naar
Port Gentil vaart ?

Yo Bwana !

Een
weinig
later...

Bwana, papieren
voor je in de fac-
torij...

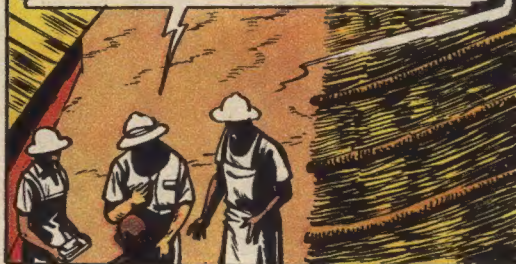
« Mobilisatie in Europa. » Dat betekent oorlog. We
moeten de stoomboot ter beschikking van de auto-
ritetten houden, en we weten niet wanneer hij
naar Port Gentil zal varen. »

Enkele dagen verlopen...

De oorlog is niet goed, Bwana, de tabak en
de suiker zijn dan veel duurder !

Zo mag je niet spreken, Jozef. Het is geen
kwesie van tabak of suiker, maar van dui-
zenden mensen die gekwetst worden en dui-
zenden die sterven...

De blanken leren ons « Gij zult niet doden » en
nu doen ze het zelf ? Waarom zondigen zij
tegen de leer van Jezus Christus ?

... Ja... het is niet te begrijpen ! Het is ver-
schrikkelijk !

Het is onnodig het uit te leg-
gen... Later, veel later, zullen
we pas weten hoeveel schade
door die oorlog aan het morele
en godsdienstige prestige van
de blanke in Afrika werd berok-
kend...

De volgende morgen...

Soldaten ? Wat komen die hier doen ?

Mijnheer Schweitzer ?

Dat ben ik.

Albert Schweitzer, Elzasser, en Helena Breslau zijn
onze gevangenen. Jullie zijn immers Duitse onder-
danen. U kunt hier blijven, wij bewaken het huis.
U mag noch met de Franse bewakers, noch met de
inboorlingen spreken (1) !

Wat zal er van onze arme
zieken geworden ?

(1) Op deze wijze verklaren de inboorlingen de verdooving.

In 1917...

Ik weet dat je in Frankrijk zult opgesloten worden, maar ik laat je niet vertrekken zonder je mijn grote erkentelijkheid te hebben uitgedrukt, voor al het goede dat je hier deed...

Dank je, vriend.

In juli 1918 is de nachtmerrie eindelijk voorbij. Albert Schweitzer is vrij en keert terug naar Gunsbach, in de Elzas.

Zeven jaar verlopen. Een stoomboot vaart de Ogooué op met Albert Schweitzer die terug naar Lambaréné gaat, doch ditmaal alleen.

De gebouwen zijn in puin gevallen en het woud heeft het terrein dat ontbost was bijna geheel heroverd. Goed, ik begin opnieuw...

1927

Ik bouwde een hospitaal, maar het is te klein voor de talrijke zieken, ik heb geen medicijnen en geen instrumenten genoeg. Er is slechts één middel om hieraan te verhelpen: Ik ga terug naar Europa om door orgelrecitals en conferenties een kapitaal te vergaren, nodig voor mijn werk in Afrika.

Nu begint er voor dokter Schweitzer een eigenaardig leven. Hij verschijnt in alle grote Europese steden om orgelrecitals te geven, en is als dokter en als filosoof te gast in alle beroemde universiteiten...

Wanneer hij geld genoeg heeft, gaat hij terug naar Afrika en is opnieuw de eenvoudige, goede dokter van de kleurlingen...

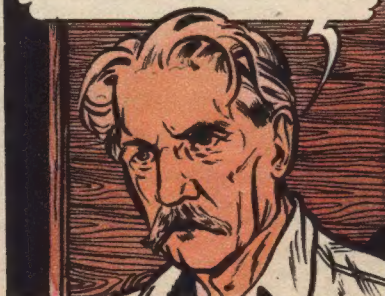
1953

Er werd veel weg afgelegd. Thans staan er vijf en veertig blokhuisen voor de opname van de zieken. Er zijn dokters en verpleegsters gekomen om me te helpen, maar het is nog niet genoeg. Tien duizenden negers wachten nog op hulp. Méér geneesheren zouden een plaats, verloren in de brousse, moeten aanvaarden...

En waar zou je het geld voor al die geneesheren vinden?

Zij die weten wat lijden is, en die gered werden door een heelkundig ingrijpen zouden deze geneesheren moeten helpen. Moeders die, dank zij de hulp van de dokters, hun kinderen nog bezitten, zouden moeten denken aan de arme moeders van Afrika die hun kinderen moesten begraven, omdat ze niet verzorgd werden...

Zij allen zouden moeten helpen aan het groot menslievend werk in de kolonies. De geneesheren zouden slechts hun mandatarissen zijn... Vroeg of laat zal deze idee veld winnen, omdat ze zich opdringt aan ieder mens die het hart op de rechte plaats draagt.

Dokter Schweitzer, ik hoop dat je oproep zal gehoord worden door alle mensen van goede wil.

EINDE

Dank zij Kuifje

HET lezen van de brieven van de lezers is sinds jaren een van de aangenaamste punten van mijn dagorde. Steeds opnieuw tref ik er ontroerende feiten in aan, af en toe een komische noot, soms een verheugend nieuwsje. Zo kreeg ik deze week een brief uit Wenen van een lezer die sinds twee jaar geabonneerd is op Kuifje. Ik had hem toevallig leren kennen, toen hij te Brussel op doorreis was. We hadden dadelijk vriendschap gesloten en sindsdien zond ik hem wekelijks Kuifje. Verleden jaar had hij me geschreven om me te vragen of ik hem een Nederlands-Duits woordenboek kon bezorgen, en thans deelt hij me triomfantelijk mede dat hij, dank zij de lectuur van ons blad, zijn eerste vertalingen uit het Nederlands in het Duits heeft kunnen doen voor Oostenrijkse vaktijdschriften. Hij gaf me in zijn brief de toelating in ons blad te vermelden, dat hij in twee jaar tijds, dank zij Kuifje, zonder leraar, Nederlands heeft geleerd. « Kuifje is voor mij niet alleen een ontspanningsblad, schrijft mijn vriend Perger uit Wenen, maar tevens een goede handleiding in Nederlands taalonderricht. »

Vroeger heb ik onze lezers reeds meegedeeld dat onze Franse uitgave in Engeland door het officieel orgaan van het Engels lerarenkorps aangeraden werd voor de studie van het Frans. In verschillende Belgische scholen wordt Kuifje gebruikt om Nederlands taalonderricht te geven aan Franssprekenden en onze Franse uitgave, Tintin, om Frans taalonderricht te geven aan de Nederlandssprekenden. Ook in Kongo worden onze beide edities gebruikt om Nederlands en Frans te leren. In Rijnland lezen vele jonge Duitsers Kuifje. Maar deze brief uit Wenen mocht ik toch niet onvermeld laten.

84'00

heb ik Nederlands geleerd

ONZE BRIEVENBUS

Hugo Sterck, Lokeren. — Ik heb met genoegen je brief en verklaring gelezen. Vind je de naam Hugo, dan werkelijk zo eentonig? Met mijn beste groeten.

Chris Vormezele van Gent. — Ik hoop dat heel het gezin inderdaad nog vele jaren ons blad met spanning zal lezen. Hartelijke groeten aan allen!

Ivo Garama, Rotterdam-Holland. — Der-

gelijke bogen worden bij ons niet verkocht omdat die originele manier van vissen hier niet beoefend wordt. Een goede boog zul je misschien in een sportartikelenzaak wel vinden, want het boogschieten komt weer in de mode. Met mijn beste groeten.

William Demeulenaere, Heist aan Zee. — Graag kreeg ik het resultaat van je opzoekingen eens ter inzage. Stuur je het eens op? Beste dank bij voorbaat!

Walter van Gastel, Antwerpen. — Het zal nog een tijdje duren eer er een nieuw tekenverhaal van E.P. Jacobs in Kuifje zal verschijnen. Maar wees gerust, hij werkt er hard aan.

Jaap Verkerk, van Den Haag, schreef me: « Ik vind het Kuifjesblad het fijnste van Nederland! » Dat heeft me waarlijk veel genoegen gedaan. Heb je mijn kaartje ontvangen, Jaap?

EEN VERHAAL in 5 BLADZIJDEN : DE VERLOREN WERELD

door
R. MACHEROT.
Een nieuwe
medewerker

WIL JE DEZE PRACHTIGE DYNA-PANHARD 1953 WINNEN ?

PANHARD-SYSTEEM. Dit systeem verzekert ook bij geringe snelheid een grote soepelheid, een degelijke baanvastheid bij hoge snelheid en vervult de rol van auto-stabilisator op slechte wegen.

- Omdat ze uitgerust is met vier hydraulische Houdaille-schokbrekers met dubbele werking.
- Omdat de **DYNA-PANHARD 1953** uitgerust is met een tandheugelstuur (crémaillère).

De **DYNA-PANHARD 1953** is geen wagen gelijk de andere !

Neem dan deel aan onze **Grote Prijsvraag** (vierde proeve in dit nummer, blz. 7).

WAAROM IS EEN DYNA-PANHARD 1953 een auto waarmee men VEILIG RIJDT en die BAANVAST IS ?

- Omdat deze wagen een voorwielaandrijving heeft en de volledige motor één blok vormt en voor de motoras geplaatst is. Deze schikking bezorgt de beste stuurzekerheid.

- Omdat de suspentie goed verzorgd is: dubbele, dwarsliggende veren, vooraan en achteraan een speciaal

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR
JONGENS

6

VAN 7 TOT 77 JAAR

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel. P.Ch.R. 1909.16
Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc. —
Gedrukt in helio door : De Drukkerijen C. Van

Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
Abonnements-
prijzen
Abon. 3 maanden : > 70.— 80.—
> 6 maanden : > 135.— 155.—
> één jaar : > 265.— 300.—
KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht.
Tel. 3653. Giro 199.334. Abonnementsprijs :
fl. 4,00 per kwartaal.

GISTEREN kwam kapitein Haddock bij Kuifje binnengevallen met een stuk papier in de hand.

— Ik heb dat spulletje in mijn bibliotheek gevonden, zei de kapitein. Het moet een geheime boodschap zijn. Ze stak in een van de delen van een verouderde « Geschiedenis van de Nederlandse Letterkunde » tussen de pagina's waar er gesproken werd over de volksboeken van Uilenspiegel.

Ik heb de hele nacht getracht om deze geheime tekst te ontcijferen. Al de geheime codes die je me geleerd hebt, heb ik geprobeerd, maar vruchteloos... Kun jij er soms niet wijs uit geraken?

— Als dat maar geen grap is op zijn Uilenspiegels!... lachte Janssens.

— Ja, een grap van Tijn Uilenspiegel, echode Janssen. Hi-Hi!

Kuifje nam de tekst ter hand en beloofde spoedig de ontcijfering te bezorgen.

Inderdaad, een paar uren later was hij er mee klaar. Kapitein Haddock stond stom naar de duidelijk

leesbare tekst te kijken en had geen zin om te lachen. Al wat hij kon zeggen was:

— En ik heb nochtans niets averechts gedaan...

De « Siamese » detectives hebben natuurlijk weer eens hartelijk gelachen met het teleurgestelde en onschuldige gezicht van de kapitein. Ze beweerden dat zij die tekst vlugger zouden ontcijferd hebben.

En jij beste lezer, kun jij er uit wijs geraken? We hebben je hier al de nodige gegevens verstrekt om dit geheim-schrift te ontcijferen. Veel succes!

200.000 Frs OF Fl. 15.000
PRIJZEN
1ste PRIJS: EEN MOOIE
DYNA - PANHARD 1953

REGLEMENT

1. De GROTE PRIJSVRAAG is gratis, alle lezers van ons blad kunnen er aan deelnemen, van welke nationaliteit ze ook wezen.
2. De deelnemers moeten zes jaar geworden zijn, en niet ouder zijn dan achten, d.w.z. geboren zijn tussen: 1 Januari 1934 en 1 Januari 1947.
3. De Prijsvraag is verdeeld in zes proeven. De eerste verscheen in nummer 3.
4. De oplossingen van de zes proeven moeten ons samen opgezonden worden op één formulier dat, te gepasten tijde, in ons blad zal ingelast worden.
5. Op dit formulier moeten de zes deelnemingsbons gekleefd worden: 1, 2, 3, 4, 5 en 6.
6. Dit formulier, ingevuld en ondertekend, moet in een gefrankeerde omslag gezonden worden aan: KUIFJE-BRUSSEL, met de vermelding: GROTE PRIJSVRAAG 1953.
7. De omslag mag alleen dit formulier bevatten en geen brieven of andere mededelingen.
8. De correctie van de antwoorden gebeurt in onze kantoren onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangekend.

★

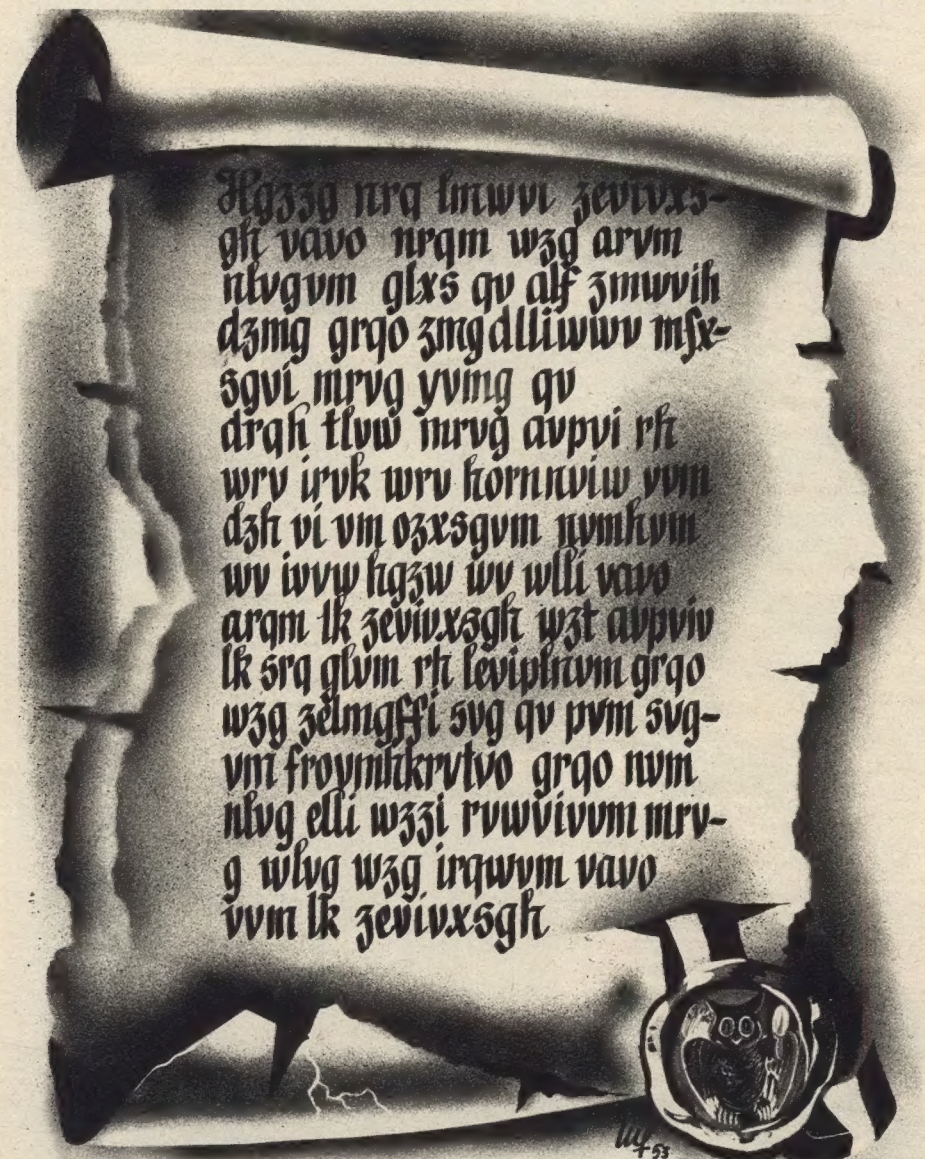
N.B. — Onze lezers in de kolonie en overzees gebieden krijgen een maand langer tijd om hun oplossingen in te sturen.

TE WINNEN GESCHENKEN

	Per stuk
1 Mooie auto DYNA-PANHARD	68.900 frs.
1 AJAX-fiets « Randonneuse » met 6 versnellingen, firma AJAX, M. Lemonnierl., 176, Brussel...	6.155 »
4 AJAX-fiets. « Mosquito »	3.660 »
5 Electrische treinen met alle bijbehoren MARKLIN, firma FERBER, Sint-Jansstr., Brussel...	2.300 »
5 Armbanduurwerken TISSOT	1.500 »
3 Canadese tenten « DE KAMPEERDER », Koninklijk str., 169, Brussel	1.190 »
3 Wollen slaapzakken « De Kampeerder »	1.050 »
15 Fototoestellen Box Tengor « ZEIS IKON »	620 »
5 Luchtmatrassen « DE KAMPEERDER »	590 »
25 Vulpennen « Parker 21 »	400 »
5 Fietszakken AJAX	375 »
10 Ballen voor basket-ball spel	350 »
48 Uitrustingen Philidyne, van « PHILIPS », voor de fiets	275 »
20 Voetballen	250 »
10 Tafelvoetbalspelen « SUBBUTEO », Josef II str., 61, Brussel	245 »
4 Volledige Ping-Pongspelen (Donnay)	200 »
15 SUBBUTEO-spelen (hockey)	140 »
15 Richtingsaanwijzers voor fiets, model AJAX	90 »
20 Zweedse messen « De Kampeerder »	85 »
50 Abonnementen van drie maanden op « Kuifje »	70 »
100 BIM-BAM-spelen NAVY-BEL	69 »
50 Albums « DE ZWAARD-VIS », tweede deel	65 »
50 Albums « CORENTIN », tweede deel	59 »

De TISSOT-uurwerken bieden ook nog een verrassing.

4e PROEVE: EEN GRAP VAN UILENSPIEGEL?

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Tijdens een verkenningstocht door de onderaardse gangen nabij de Zwarte Toren, valt Jan in de liftkoker. Het militair vliegtuig en de rode helicopter storten te pletter...

Enkele uren later vinden we Lefranc in telefoongesprek met Renard in Hotel Belvédère...

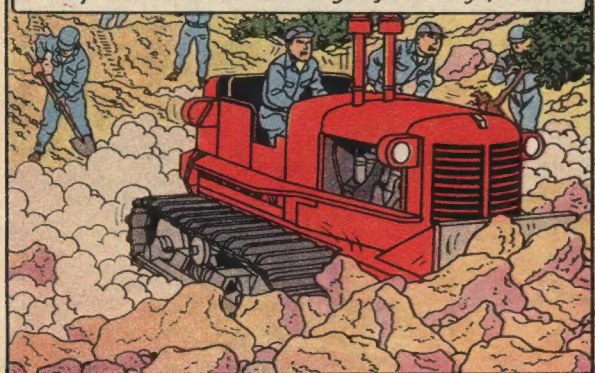

Een uur later zijn we teruggekeerd met touwen, ladders en al het nodige gerief en hebben tevergeefs naar Jan gezocht... Ja, ik ben vreselijk ongerust. Toen we de opzoekingen, tegen wil en dank, moesten stopzetten zagen we hoe de werklui van de Zwarte Toren de laatste sporen van de ramp uitwisten...

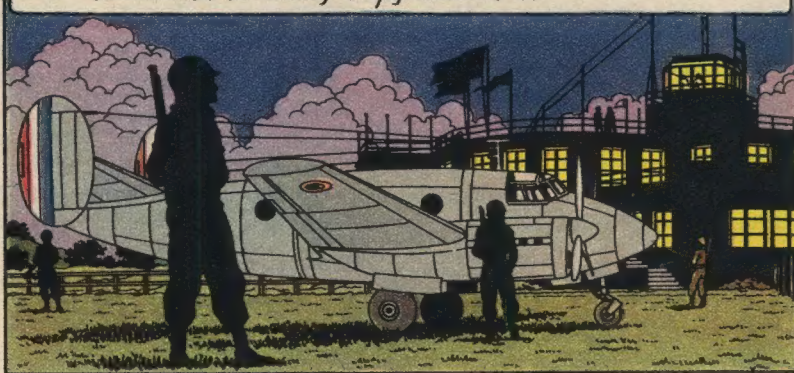
Verduiveld! Hoe gingen ze te werk?

Met een bulldozer, waar ze die haalden is me een raadsel, rolden ze enkele rotrblokken naar de plaats van de ramp. Even later werden er jonge bomen geplant...

Fantastisch! Het nieuws dat ik je geven kan, is ook niet schitterend! Men verwacht de val van de regering. Ik vernam dat een vliegtuig met geheimzinnige kisten geladen, sedert gisteravond door militairen wordt bewaakt. De bevolking is opgewonden...

Iemand klopt aan de deur... Ja, het is in orde! Begrepen. Tot kijk, inspecteur: BINNEN!

Excuseer, mijnheer, daar is een heer voor u in het rood salon. Hij wou zijn naam niet zeggen...

De reporter trekt vlug z'n vest aan, stapt het rood salon binnen en tot zijn grote verwondering ziet hij niemand... Plotseling:

M'n gelukwensen, vriend! Je bent geen bangerik!

Axel Borg! Jij hier?... Wat 'n onvoorzichtigheid: Je ziet dat ik voor niets terugdeins om het genoeg te beleven...

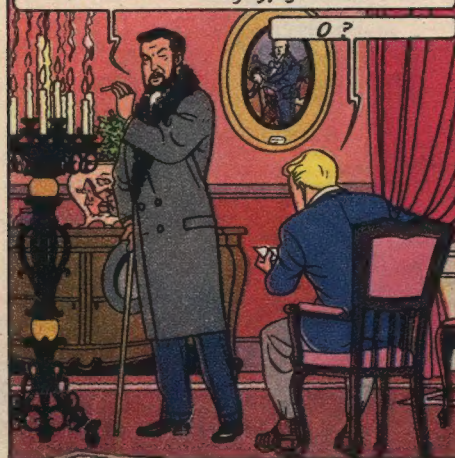
... Je te doen aanhouden! Dat zal zo dadelijk gebeuren!

Maar, wees kalm en bekijk deze foto's even...

Lefranc gehoorzaamt...

Wat zeg je daarvan? Deze foto's hebben me op een idee gebracht: Jij en je handlangers Renard gaan het onderzoek dat jullie leiden dadelijk stopzetten, zo niet zou er deze jongen iets kunnen overkomen... Begrijp je me?

Lefranc kijkt lang naar de foto's...

Hij is gewond, maar leeft... en die schurk zou...

Wat een gemene strek! We zullen het uitvechten, Borg!

Och! Alvorens Lefranc een stap kan doen, heeft Borg de punt van zijn wandelstok - degen op de maag van de reporter geplant...

Jonge dwaas, m'n geduld is ten einde... je weet te veel! Waag het niet om hulp te schreeuwen... Daarvoor krijg je bovendien de tijd niet!

(Wordt voortgezet.)

Twee Engelse matrozen ontvreemdden de tas waarin een schat verborgen is, doch Tijn en Lamme betraptten de dieven...

Slaan jullie er maar op los, kereltjes! Als twee honden vechten om een been, loopt de derde er mee heen!

Tijn gaat met de reistas in de armen naar de plaats waar de landgenoten van de boeven verblijven...

Twee van jullie makkers beloonden de gastvrijheid die ze hier ontvingen heel slecht; ze pleegden een diefstal!

Dieven kunnen onze makkers niet zijn!

In een oogwenk worden de twee matrozen door hun gezellen overrompeld en geboeid naar een vijver in de nabijheid van de herberg gesleept...

Naar het gebruik van de tijd, worden ze tot straf zolang onder water gedompeld tot bewusteloosheid intreedt

Tijn en Lamme komt binnen! De zieke komt naar beneden om zijn reistas in ontvangst te nemen

Tijn, het is de tweede maal dat je mijn kostbaar bezit redt! Ik weet niet hoe ik je moet danken... Je bent zeker erg benieuwd te weten wat die tas eigenlijk bevat?

Hm... Neen... helemaal niet, heer...

Geloof hem niet, heer. Hij brandt van nieuwsgierigheid... zoals wij allen trouwens!

Welaan dan... Het zijn gravures en etsen... Ze zijn zo kostbaar, omdat nog niemand op het vasteland ze zag...

Jullie zijn de éérsten, en ik wed dat de verrassing groot zal zijn!...

De verrassing is zó groot, dat Lamme vergeet te eten... en dat wil veel zeggen!

GEILLUSTREERD
DOOR REF

DE GEZANT VAN DE GEESTEN

OP dit ogenblik weerklonk er een schot... Het handvat van het gloeiend ijzer knakte, vlak bij de pols van Plastic Jack, af en viel op de grond. Jack bleef staan met het stuk hout in z'n handen, onmachtig een woord te uiten of een beweging te maken. Net als zijn gezellen stond hij daar als aan de grond genageld... Van op de top van de beboste helling klonk daarna het bevel, zo kort en zo hard als een gewerschot :

— Hands omhoog !

— Texas Slim, juichte Koen.

Hij herkende als eerste de stem, de welbeminde stem, die daar als bij mirakel van op de heuveltop klonk...

— Hands up !

De bandieten gehoorzaamden. Ook Plastic Jack stak de handen in de hoogte zonder evenwel het stuk hout te laten vallen. Koen zowel als de schurken keken naar de plaats vanwaar het schot en de stem geklonken hadden. Ze hoorden het gekraak van het struikgewas onder een stevige, doelbewuste stap en plotseling stond

daar voor hen Texas Slim... of was het zijn geest? Texas Slim lag immers dood in het ravijn... Rechtop en machtig stond hij daar in zijn zwart pak, waarop de gouden vlek van de Bandana schitterde en zijn gebronsd gezicht fel afstak. Texas Slim lachte onder zijn grote vilthoed en in zijn hand hield hij de Luger die er, voor het wapen van een geest, vreselijk echt uitzag...

— Koen ! riep Texas Slim.

HET MIRAKEL

DE jongen begreep dat noch hij noch zijn beulen het slachtoffer van een gezichtsbedrog waren. Hij begreep dat er voor de tweede keer een mirakel geschiedde. Daar stond Texas Slim voor hem en dat net op het moment waarop hij er zo groot nodig was...

— Ik kom net op tijd, niet waar boy ? zei Texas Slim alsof hij Koen's gedachten geraden had.

Koen zuchtte slechts. Wat hij het laatste uur beleefd had, was te verschrikkelijk geweest om er zich dadelijk los van te maken...

Met vlammende blikken doorboorde Slim de bandieten, terwijl hij riep :

— Monsters ! Jullie zijn de vreselijkste monsters die er op aarde lopen !

KIES VOOR

SLIM

Koen en zijn vrienden Texas Slim, luitenant O'Morrigan en de cowboys van de Old Fellows Ranch, strijden tegen een machtige misdadigersbende, die de petroleuminstallaties saboteren. Zij hebben ook de dood van Stroom en Henslow op hun geweten. Koen werd door hen gevangen genomen en beleefde een hachelijk uur...

Jullie meenden, dat jullie me veilig en wel naar de andere wereld geholpen hadden, niet? Ik zweer jullie dat ik werkelijk in duizend stukken gebroken was, toen ik gedwongen werd op de stenen van die barranca te springen, doch ik heb een middel gevonden om de stukken aan elkaar te lijmen en op een cycloon als Pecos Bill te springen, om terug te komen en jullie rekenschap te vragen...

Goddank, ik was niet dood. Ik was zelfs niet gewond. Met enkele blauwe vlekken, een paar schrammen en gescheurde kleren ben ik er af gekomen en hiervoor zal ik jullie de rekening sturen, wacht maar!

Nu de angst geweken was, zag Koen op het pak van zijn redder inderdaad stof, aarde, bloedvlekken en winkelhaken die hij eerst helemaal niet gemerkt had.

DE VERRADERLIJKE AUTO

WILLEN jullie weten hoe alles gebeurde, heren? Welnu, ik reed vreedzaam over de weg van Tom River naar Lucky Fountain en zag een auto die heel langzaam in mijn richting kwam... Ik snoof het gevaar en mijn brave Buddy ook, want ik kon hem hoger doen steigen dan wel ooit een paard het deed... zodat de kogels die jij, ja, ik herken je goed, en je magere gezet op me afvuurden, onder de buik van Buddy in het zand terecht kwamen. Noch

m'n paard, noch ik werden getroffen... Maar daarvan konden jullie niets merken, want m'n brave Buddy stormde als gek vooruit en was in een oogwenk verdwenen. Had het paard bij z'n meester gebleven, zouden jullie niet veel tijd nodig gehad hebben om jullie er van te overtuigen dat geen kogel doel getroffen had... Ik had me hals over kop in het ravijn laten vallen en daarbij zou ieder normaal mens de dood gevonden hebben. Toen jullie van uit de hoogte die vormeloze gedaante zagen liggen, hebben jullie daaruit de logische conclusie getrokken: Deze keer hebben we hem!

Dat was een vreselijke vergissing! Ik weet hoe men zich moet laten vallen en de hemel plaatste op m'n weg naar de diepte enkele struiken, wat gras en enkele plekken mos... Wat zal ik jullie nog verder vertellen? Ik heb vrienden in de streek. Een van hen gaf me z'n bronk en anderen vertelden me heel juist langswaar de auto, die ik achtervolgde, gereden was... Ik vermoedde echter niet dat ik Koen in jullie klauwen zou vinden. Spreek op, hoe komen jullie aan die jongen?

Op hetzelfde ogenblik hoorde men achter het struikgewas een paard hinniken. — Wees stil, Bill! beval Texas Slim.

Dan keek hij weer naar de bandieten, terwijl hij riep:

— Koen, kom naar hier.

De jongen deed enkele stappen in de richting van de zwarte cowboy, maar er kwam beweging in de rijen van de bandieten die hun prooi zagen ontsnappen...

— Blijven staan of ik schiet jullie overhoop, schreeuwde Texas Slim.

— Ja, Texas Slim, schiet! Schiet hen neer! riep Koen...

Hij riep dat in een opwelling van woede en zucht naar rechtvaardigheid. De laatste uren waren voor hem te erg geweest, de schrik te groot en nu kwam de reactie...

De laffe bandieten beefden, want zij meenden dat de zwarte ridder van de prairie zijn bedreiging zou uitvoeren... Doch Texas Slim bewoog niet, hij zei alleen:

— Maak voort, Koen. Ik wilde je alleen uit de handen van die bende halen en hem zeggen wat ik over hun handelwijze denk. Ik weet dat de rest van de bende op komst is. Het gehinnik van Bill heeft hen thans de juiste richting aangewezen... ze zullen ons in de rug aanvallen...

Hou jullie kalm, ik heb ruimschoots de tijd jullie neer te knallen, riep Texas Slim de schurken toe.

Deze laatste hadden hun vrienden eveneens gehoord en konden een juichkreet niet onderdrukken.

WIE ZAL HET HALEN?

ZE zwegen en bleven staan, terwijl Texas

Slim de terugtocht van Koen met zijn Luger dekte... De jongen kroop zo snel hij kon de helling op tot Texas Slim hem oppikte en door de struiken droeg naar de plaats waar Bill hen opwachtede. Bill was een prachtig, parelgrijs paard. Het schuim op de muil en het zweet op zijn flanken bewezen dat Bill een lange, snelle rit achter de rug had en... men zou er nog een van hem verlangen! Texas Slim had Koen in een oogwenk op het zadeld geseten en vertrok snel als de bliksem...

Het was hoogtijd, want de bandieten waren op hun beurt uit het struikgewas te voorschijn gekomen en schoten hun pistolen leeg. Hun toegelopen vrienden brachten een machinegeweer in actie... Gelukkig raakte geen enkele kogel doel. Dan veranderden ze hun tactiek...

Toen Texas Slim even het hoofd om draaide, zag hij dat een auto hen in duizelingwekkende vaart nazette. Bill zou het nooit halen, dus moest hij een list verzinnen om heelhuids uit dat avontuur te komen.

Het rotsachtig slingerpaadje dat naar de top van de berg liep, scheen de enige uitweg. Het was steil en de bochten waren zo scherp dat men er per auto niet over kon...

Texas Slim en Koen hadden enkele bochten voorsprong op de auto, die tóch het pad opkroop. In iedere bocht hoorde men de motor kraken, de remmen knarsen en het schuren van de banden tegen de rotswand. Maar de chauffeur kende zijn vak uitstekend en de auto naderde de vluchtelingen zienderogen...

De Ridder van de Prairie, die de streek en de rode rotsen op zijn duimke kende, wist dat er na de bochten een rechte strook volgde. Indien de auto tot daar geraakte, waren ze verloren... Dan was er geen enkele kans meer te ontsnappen, want rechts was er niets dan de loodrechte rotsmuur, die niet te beklimmen viel, en links daalde een bijna verticale helling naar het diepe dal...

Wat voortgezet?

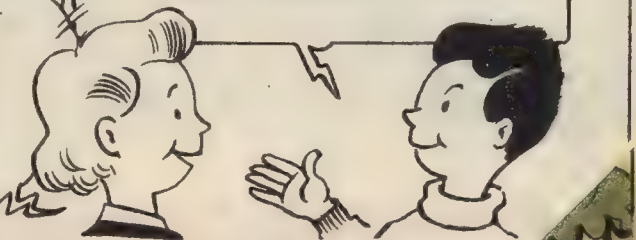
E KOOPT!

Ik koop alléén producten die de Kuifje's bon dragen, mijnheer!

Bravo, Pieter!
Dan ben je er zeker van producten van uitstekende kwaliteit te kopen!

En dat is niet te verwonderen, vermits het PRINSOR olie, margarine INA en KUIFJE's zeep van de fabriek PALMAFINA zijn, HEUDEBERT beschuiten, VICTORIA chocolade, macaroni van TOSELLI, PROSMANS-siroop, bier van VANDENHEUVEL, confituren van MATERNE, smeerkaas FRANCO-SUISSE en komkommers HORTON.

oortgezet.)

De Trouwe Paddy

De vader van Jackie meent dat Paddy een kip doodde en daarom moet Jackie zijn hond verdrinken. Mark Trail, een vriend van Jackie, zal Paddy echter opnemen en goed verzorgen...

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De heer van Beersel, die gewond in de hut van Lambik ligt, stuurt onze vriend naar 't slot om zijn zoon Philip te halen.

Onder geleide van vier gewapende ruiters, verlaten Lambik en jonkheer Philip het slot van Beersel

Wanneer alles goed verloopt, zijn we binnen een uurtje bij je edele vader die in mijn nederige hut rust...

Maar zeg eens, Lambik, wie of wat vrees je eigenlijk op deze tocht?

De Heer van Kleef heeft met je edele vader getwist en sedertdien betrouw ik dat heerschap voor geen haar!

Lambik heeft overschot van gelijk. De heer van Kleef ranselde een handvol rabauwen bij elkaar en heeft zich in het woud in hinderlaag gelegd...

Dat is dus goed begrepen, hè? Die kleine Philip moet levend in mijn handen vallen. De rest jaag je over de kling!

Van uit een boom, velt een boogschutter het paard van Lambik neer endat is voor de overige rabauwen het sein om zich op de escorte van de jonkheer te werpen...

Bij Sint Michiel! Bosrovers en rabauwen! Lambik, bezorg me een paard, ik moet de verdediging leiden

Juuu, paardeke, juuu! Scheer jullie weg, hier komt veldheer Philip van Beersel!

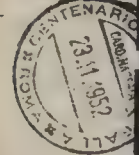
Let op! Ik schiet die knul, die voor paard speelt, overhoop en jullie grijpen die bengel!

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

POSTALE

Kuifje
55 Lombardstraat 55
Brussel

ORIGINELE POSTZEGEL- VERKOOP TE ROME

P. Haeck s.j., directeur van het pauselijk agentschap Fides en «speciale correspondent» van «Kuifje» te Rome, stuurde ons deze twee postzegels met originele afstempeling en volgende nota: «Voor de Chiesa Nuova (een oude kerk genaamd Nieuwe Kerk) stond een Italiaanse postwagen waar gedurende drie dagen een nieuwe postzegel kon gekocht en verstuurd worden. De postzegel stelt een missionaris-capucijn, Massaia, voor, die honderd jaar geleden in het Zuiden van Ethiopië de missie onder de Galla-bevolking gesticht heeft. De Paus maakte hem kardinaal. De postzegel is een van de laatste ontwerpen van prof. Corrado Mezzano die de meeste Vatikaanse postzegels heeft getekend.»

TOON JE «KUIFJE»
AAN JE VRIENDEN DIE ONS
BLAD NOG NIET KENNEN!

Deze foto is geen trucage of fotomontage zoals je wel zou denken, wanneer je de verhoudingen ziet tussen de bromfiets en het meisje. Op het 36e Auto- en Rijkswielsalon van Brussel stond namelijk een reusachtige Vespa. Hoe groot dat ding wel was, kun je afleiden uit de verhouding van de gestalte van deze bezoeker tot het gevaarte.

N MERKWAARDIGE VANGST

In het gebied rondom Madagascar werd een vis gevangen die voor de geleerden van zeer grote waarde is. Hij heet caelacanthus, zijn wetenschappelijke naam luidt «Latimeria chalumnae Smith» en hij behoort tot een vissoort welke 400 miljoen jaar geleden leefde.

Men meende dat ze reeds voor honderd miljoen jaar zeer zeldzaam en sedert 60 tot 70 miljoen jaar volledig uitgestorven was. De caelacanthus die thans gevangen werd, meet 1,60 meter, is blauw gekleurd, heeft een geraamte met onvolkomen beenvorming, de vinnen zijn steelvormig en van franjes voorzien.

ER IS ALTIJD IETS OP TE VINDEN...

In nr 4 van «Kuifje» hebben jullie in het artikel «Wat schaft de pot?» gelezen dat de Mohammedanen geen alcohol of wijn mogen drinken. De profeet heeft inderdaad gezegd: «Een druppel alcohol is vergif!» Weet je wat de volgelingen van Mohammed nu doen? Wanneer ze een fles ontdekken gieten ze de eerste druppel (de giftige) op de grond. Van de rest hebben ze nog nooit een zware maag gehad!...

EEN ONVERSLUITBARE FIETSBAND

Een Franse fabriek van rubberbanden heeft onlangs een fietsband in de handel gebracht, die geen binnenband heeft en volgens de fabrikant niet kan springen.

Het geraamte er van bestaat uit zeer taai materiaal en is van binnen bekleed met een butylhoudend en niet ge vulcaniseerd mengsel. Dit product bezit de eigenschap om gaten, welke er tijdens het gebruik in komen, dadelijk dicht te stoppen. Het ventiel is direct op de band en de velg bevestigd. Deze banden kunnen op elke velg, mits in goede staat, gemonteerd worden.

Op het Kuifje's feest dat vorige maand te Brussel gegeven werd, waren deze twee clowns een van voornaamste attracties.

PARIS IS DE TWEEDE LUCHTHAVEN VAN EUROPA

941.540 passagiers hebben het vliegtuig genomen of zijn er uitgestapt op één der vliegvelden van de luchthaven Parijs in de loop van de negen eerste maanden van 1952. Door deze statistiek blijkt deze luchthaven op de tweede plaats van de Europese luchthavens te staan na Londen met 1 miljoen 323.945 passagiers voor dezelfde periode.

Uit dezelfde statistieken blijkt tevens, dat het verkeer in Europa zich concentreert in Londen en Parijs. Neem men dus voor het verkeer te Parijs de coëfficiënt 1 aan, dan verkrijgt men de volgende cijfers wat betreft het reizigersvervoer: Parijs 1; Londen 1,41; Amsterdam 0,41; Brussel 0,26.

Wat het vrachtvervoer aangaat is de verdeling als volgt: Parijs 1; Londen 0,83; Amsterdam 0,52; Brussel 0,22.

SEDERT WANNEER STAAN ER KNOPEN AAN ONZE KLEDEREN?

Knopen uit meerschulm, hoorn en hout waren er reeds in het Steen-tijdperk, doch ze dienden slechts als sieraad. In het Oosten lei men een knoop in een doek en trok dit door een lus om zijn klederen dicht te houden. Tot een goed eind in de Middeleeuwen gebruikte men in onze streken naalden, spelden en veters. De klederen van de landknechten bv. werden met veters dichtgeregen. Pas in 1669 vinden we de eerste knopen die werkelijk dienden «om iets vast te knopen». Omstreeks 1780 kwamen de knopen overal in zwang en werden een modeartikel, wat ze trouwens nu nog zijn.

DE MENS VAN DE BRONSTIJD KENDE DE VEILIGHEIDSSPELD

Sommige van deze spellen waren heel eenvoudig, doch in de meeste gevallen zeer rijk versierd. Toen reeds sloot de punt van de speld in een kapje, zodat men er zich niet aan bezeren kon!

EN DE KAM?

In het stenen tijdperk werden ze vervaardigd uit hout, hoorn en been, later uit metaal. Ze werden prachtig versierd en ieder droeg z'n kam mee in een lederen tasje. In graven werden kammen gevonden die meer dan zes duizend jaar oud zijn!

DE VINGERHOED EN DE SCHAAR...

De vingerhoed is een zeer oud gebruiksvoorwerp. De eersten werden uit hoorn, ivoor of been gemaakt en zelfs in de oudste werden kleine inkervingen aangebracht opdat de naald niet zou uitglijden. De Romeinen bezaten net dezelfde scharen als wij, d.w.z. de scharnierscharen. In een Romeins kasteel te Saalburg vond men een kleine nagelschaar! Tot een goed eind in de Middeleeuwen gebruikte men in onze streken een scheermes om stof door te snijden, nagels te snijden, enz.

Op hetzelfde feest waar de twee clowns optraden, werd ook een zangwedstrijd georganiseerd. Ziehier enkele deelnemers die hun beurt afwachten. Indien je daar geweest was, zou je zeker ook meegedaan hebben?

DE SCHULD VAN DE CHAMPAGNE

Een Frans passagiersvliegtuig met bestemming naar Teheran, moest in Rome een noodlanding maken, ten gevolge van de ontplofing van een fles champagne met te veel drukking.

De fles spatte uiteen in de handen van de steward die een lange, diepe snee kreeg in de linkerhand. De piloten van het toestel stuurden een radiobERICHT naar het vliegveld Ciampino en bij de landing stonden reeds dokters te wachten. De ongelukkige steward werd naar het hospitaal gevoerd en het vliegtuig kon zijn reis voortzetten.

Ze breng ik mijn ZONDAG door

DE meeste antwoorden vangen aan met: om dat uur sta ik op, of 's Zondags blijf ik eens 'goed' uitslapen, zoals **MARIE - JEANNE SPEECKAERT VAN VILVOORDE** schrijft.

ANDEREN zoals **R. VANDENBROECK** VAN **BORGERHOUD** houden er een betere mening op na: «'s Zondags ben ik steeds vroeg uit de veren, want dan is de dag veel langer.»

NIET alle jongens zijn tevreden over hun Zondag. Een Brugse lezer, **JOHAN WEYTS VAN SINT-KRUIS**, schrijft: «We moeten 's Zondags tegen 9 u. 30 in het college zijn om de hoogmis bij te wonen en daarna! een les uit «Zuid en Noord» (gelukkig hebben we nog een beste leraar). Die les duurt tot half twaalf. 's Namiddags moeten we tegen drie uur weer op 't college zijn om lof en vespers bij te wonen, vervolgens hebben we om vier uur studie tot zes uur, a.u.b.! Zeg, beste vriend, u kunt wel denken wat wij op zo 'n Zondag kunnen uitvoeren! Niets, maar nu eens helemaal niets! Hoelang zal dat nog duren?» De hele Zondag op 't college doorbrengen is inderdaad niet prettig voor een externe. Laat ons hopen dat het verandert en tracht je intussen zo goed mogelijk aan te passen.

ER zijn andere deelnemers zoals **Manuela BOURGEOIS VAN ANTWERPEN** die heel de week op de Zondag zit te wachten en dan lang mag blijven slapen, daarna gaat schaatsen, zwemmen, tennissen, of zelfs een jeugdcconcert bijwoont. 's Namiddags mag ze met haar vader naar hun villa te Schilde, of een reisje maken naar de Ardennen, Breda, enz. 's Avonds speelt ze ping-pong. Na zo 'n rijk gevarieerde en aangename Zondag mag ze inderdaad vol spanning naar de volgende wachten.

WILLY DERIVIERE VAN **SCHAARBEK** is een jongen met orde. In tien punten heeft hij me verteld hoe hij zijn Zondag doorbrengt. Hier volgt zijn dagorde:

1. De klok slaat zeven. Ik sta op, en zeg een klein gebed.
2. Dan was ik mij. Ik ga naar beneden en zeg: Dag mama! Dag papa! Ik ontbijt.
3. Ik ga naar de mis in Sint-Servatius en ben weer thuis rond negen uur.
4. Dan lees ik boeken en bekijk prentjes.
5. Om twaalf uur neem ik het middagmaal. Wanneer het schoon weer is ga ik wandelen met mijn ouders.
6. Als het slecht weer is, blijf ik thuis of ga bij mijn tante spelen met Robert en Julien.
7. Dan neem ik het vieruurtje. Om zes uur doe ik het avondmaal.
8. Daarna ga ik slapen en krijg een kruisje van mijn moeder en vader.
9. Ik zeg een klein gebed en slaap naast broertje.
10. En mijn engelbewaarder waakt over mij, geheel de nacht

WAT ik 's Zondags doe dat hangt veel af van mijn wekelijks bulletin, schrijft **KAREL RUBENS VAN LOKEREN**. Vader brengt 's Zaterdags «Kuifje» mee,

ALLE DEELNEMERS WIER NAAM OP DEZE BLADJLIDE VERMELD WERD KRIJGEN EEN MOOI BOEK.

DAT was nu eens een eenvoudige vraag die niet veel nadenken of schranderheid vergde. De deelname was dan ook weer extra goed. Mijn gewoonte getrouw heb ik weer een statistiekje gemaakt, en daaruit blijkt dat de overgrote meerderheid van onze lezers hun zondag thuis doorbrengen met het herlezen van hun «Kuifje», het verzamelen van hun Kuifje's Bons (natellen, inplakken, enz.), lezen, kaart spelen en naar de radio luisteren. Er zijn twee soorten ontspanningen die onze lezers in de winter 's Zondags appreciëren: naar de voetbalmatchen en naar de bioskoop gaan.

Anderen verkiezen de vergaderingen van de jeugdbewegingen, (Chiro, VVKS, Gidsen, KSA). Uit de correspondentie blijkt dat er niet veel geknutseld wordt, maar wel gefietst. Familiebezoeken afleggen vinden onze lezers doorgaans vervelend. Wandelen en auto-tochtjes maken, valt iedereen in de smaak. Ziehier enkele uittreksels uit de talrijke brieven:

om het 's Zondags te lezen. Als mijn bulletin niet goed is, krijg ik «Kuifje» maar 's Maandags, en dan verveel ik mij heel de Zondagachteloos.

SNEEUW noch regen beletten ons naar de voetbal te gaan kijken, verklaart **MICHEL DE SMEYTERE VAN GENT**, want wij zijn vurige supporters. 's Avonds nodig ik mijn vriend uit. Ik heb een cinematoestel en draai dan enkele films af over Kongo.

NA de mis ga ik vliegtuigfoto's uitknippen. kruiswoordraadsels oplossen of «Kuifje» herlezen, vertelt **MARGRIET VAN MIERLO VAN BREDa**, en 's namiddags ga ik op mijn kamertje puzzles zagen of iets dergelijks. (Ik heb twee maal je naam gelezen, Margriet, want ik dacht dat je een jongen was. Vliegtuigen verzamelen en puzzles zagen wordt niet veel door meisjes gedaan, hé.)

DE radiouitzendingen hebben 's Zondags meer succes dan in de week, en dat is verstaanbaar, want dan geeft men voetbalreportages, sportuitslagen en dan komt Kobus Klets voor de micro, nietwaar **LUC FAMEAY**? Wanneer deze lezer geen interessant programma vindt (wat ook wel eens gebeurt) dan trekt hij net als zoveel andere jongens met zijn ouders naar de cinema om er eens lustig te lachen, of met de tranen in de ogen naar het zilveren scherm te kijken.

ONDER onze lezers was er maar één die me schreef dat hij 's Winters met zijn vader musea bezoekt: **HENDRIK VERBEURE VAN SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE**. En Hendrik's vader leidt 't bezoek, want hij kent als die moeilijke namen en legt alles goed uit. Wanneer Hendrik Verbeure dan 's avonds moe gekeken thuis komt droomt hij van mummies en reusachtige iguanodons...

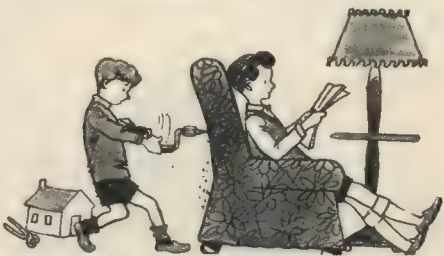

HERMAN VAN **COPPENOLLE VAN TORHOUT** is ook een unicum. Luister wat hij schrijft: «Na de H. Mis van 8 uur help ik moeder (dat is zeer normaal, maar wat minder normaal is!) ik help het middagmaal bereiden en bak de taarten voor het dessert!» Wie doet hem dat na? En goed?

NIET iedereen heeft de gelegenheid en de stem van **GUIDO VERSTREKEN VAN LIER** die iedere Zondag de mis zingt in de Sint-Gommaruskkerk van Lier. Wanneer er tentoonstellingen zijn in de Palletterstede, is Guido een van de aandacht-

tige bezoekers. 's Namiddags doet Guido niets liever dan lezen, en 's avonds speelt hij Monopoly, en dan is hij... bankier!

ER zijn veel lezers die me geschreven hebben dat ze 's Zondags na de mis, zelf gaan voetballen, alvorens 's namiddags naar de match van hun favorieten te gaan kijken. Maar iedereen heeft niet de kans van **AUGUST VAN LOOY VAN LEDEBERG** die in een kadettenploeg van de Gantoise mag spelen en met zijn ploeg aangename reises kan maken om hun kleuren, met moed en geestdrift, op andere velden te verdedigen.

OOK een uitzondering blijkt **KRISTIAAN VAN BOUWEL VAN ANTWERPEN** te zijn, die 's Zondags met zijn vader mag gaan jagen naar 't klooster van Brecht. Je moest ons eens een verslag sturen van zo 'n jacht, Kristiaan! Mogen we er op rekenen?

NU we toch van uitzonderingen spreken, mag ik **STEVEN LAMORAL VAN KOETRIJK** niet vergeten, die de enige deelnemer geweest is, die me heeft verklaard dat hij 's Zondags zijn moeder de borden helpt wassen en afdrogen! Denk nu maar niet dat hij een brave Hendrik is, neen, hij is ook een verwoed supporter van Kortrijk Sport en laat geen match van zijn ploeg voorbijgaan.

MIJN antwoord luidt niet zoals dat van de andere, schrijft **THEO CLAESSENS VAN WILLEBROEK**. Ik ben reeds sedert twee jaar ziek en herstel nu langzaam. Theo mag om negen uur voor een uurtje uit 't bed om de krant te lezen. Daarna moet hij weer rusten tot een uur, en mag dan aan tafel met zijn huisgenoten. Om drie uur moet hij weer naar bed en te vieren luistert hij naar de radioreportages van de voetbalmatchen. 's Avonds mag hij nog wat opstaan en lezen en zo brengt deze Kuifjesvriend zijn Zondag door.

Ik hoop dat al onze lezers die mogen spelen, helpen wassen, naar voetbalmatchen en bioskoop gaan, volgende Zondag eens zullen bidden voor hun vriend Theo Claessens van Willebroek, opdat die ook weldra een vrolijker Zondag zou mogen beleven!

En hier zijn we met onze nieuwe vraag:
WAT DOET JE VADER?

1. Welk beroep oefent je vader uit?
2. Zou je hetzelfde beroep willen uitoefenen?
3. Zo ja, waarom? Zo neen, waarom niet?

De antwoorden (maximum tien lijnen) moeten vóór Dinsdag 17 Februari ingezonden worden. Vergeet op de omslag in de linkerbovenhoek niet te schrijven:

«JULIE KRIJGEN HET WOORD!»

David Balfour

NAAR DE ROMAN VAN R.-L. STEVENSON

VAN JACQUES LAUDY

TEKSTEN EN TEKENINGEN

David Balfour en Alan Breck worden beschuldigd van de moord op Colin Roy en vluchten. David wil terug naar de Lowlands, doch daarvoor moeten ze de rivier oversteken. Een meisje zal hen helpen...

Stap vlug in !

De sloep glijdt over het water...

Kom, geef mij de riemen !

Niet nodig, ik ben de dochter van een visser !

Eindelijk bereiken ze Queensferry...

Veel geluk en dat God je bescherm !

Ze schuilen de hele dag...

Blijf hier tot ik terugkom, Alan, ik ga naar meester Rankeillor !

Ha, dat is de hoofdstraat, van Queensferry... Daar is het !

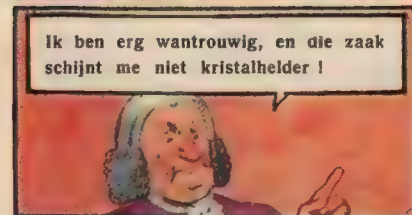
Wat zoek je, jonge man ?

Ik ben David, neef van Ebenezer Balfour, en ik zoek meester Rankeillor.

Dat ben ik. Ben jij werkelijk een Balfour van Shaws.

Ja, ik ben van Shaws.

Ik ben erg wantrouwig, en die zaak schijnt me niet kristalhelder !

David vertelt dan hoe zijn oom hem liet ontvoeren en hoe hij door het vijandig land tot bij Rankeillor geraakte... De notaris kijkt langsom ernstiger...

Je bent dus een vriend van die lelijke Jacobieten !

Indien Alan me niet gered had, zou ik nu hier niet staan...

Je vergeet dat ik een wetsdienaar ben. Ik wil dus met die man niets te doen hebben. We zullen hem Mr. Smith heten, begrepen ?

Ziehier de familiegeschiedenis : Om het meisje van z'n dromen te kunnen huwen, moest je vader zijn erfgoed laten vallen ten voordele van zijn broer, je oom. Maar zo je vader een zoon had, zou deze zoon opnieuw enig erfgenaam zijn van heel het familiebezit...

En daarom wou oom me doen verdwijnen !

Zonder twijfel. Hij zou dit echter moeten bekennen ten overstaan van getuigen en pas dan hebben we vat op die oude ! Dat zal lang niet zo makkelijk zijn ! Ik heb een idee !...

De Chinees met de rode mantel

De zoon van Raveschot werd ontvoerd door Ursulin, de neef van de markies. Rik en Rita, die de bandiet wilden vangen, werden zelf door hem opgesloten in de kelder van het jachthuisje...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

In de hoek van de kelder liggen grote stenen met scherpe kanten die van de muur brokkelden...

Zodra de bewakers vertrokken zijn, schuiven Rik en Rita zo vlug ze kunnen naar die hoek...

... en zetten zich tegen de stenen...

Last van jeuk?

Ik ben er! Ik heb het touw kunnen doorzagen. Wacht, Rita, ik help je een handje!

Het duurt niet lang, of al onze vrienden hebben zich van hun boeien ontdaan...

Wat doen we nu?

De deur is gesloten, daar is niets aan te doen!

Ik heb een plan, mijnheer de markies! Luister...

Enkele uren verlopen, dan gaat de deur van de kelder opnieuw open...

Jullie zien dat we jullie niet volgen en we lekken niet eens het pension!

Nauwelijks zijn Ernest en Ursulin goed en wel in de kelder, of de gevangenen springen op hen als echte tijgers...

In een handomdraai zijn ze meester van de situatie...

Let goed op die schurken! Kom, Jan, we gaan je vader opbellen!

Een half uur later is Raveschot reeds in het kasteel...

Ik heb het dus aan jullie te danken, dat ik m'n zoon heb weergevonden. Jullie weten dat jullie een beloning krijgen, niet? Jullie mogen alles gerust houden, want ik betaal de reis van jullie zieke vriend naar de bergen...

Die twee schurken wijzen we de deur! Ik zal de politie er van verwittigen dat Jan gaaf en gezond naar huis kwam!

Mijnheer Raveschot, ik dank je van harte omdat je mijn neef niet aan de politie uitlevert. Hij heeft het dubbel en dwars verdiend, maar die schande zou onze naam en ons schild voor altijd bezoedelen...

EINDE

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

Heer Knap!... Help!... Help, mij toch!
Een van mijn knechten!

Wanneer werden jullie
overvallen?
Even na... zonsondergang...
Rambold Tanemar... kwam
met vele krijgslieden... Wij
konden weinig tegenstand...
bieden...
Kijk, Burchard,
daar ligt je neefje.

Ahme kleine, zelfs jou mishandel-
den ze zo afgrijpselijk.

Rambold Tanemar zal er echter
voor boeten.
Ik stel mijn krijgslieden tot
je beschikking, Burchard!

Neen, neen. Het duurt veel te lang vóór-
die hier zijn. Ik heb een ander plan. En
daarbij, je bent niet wreed genoeg. Je
zou mijn wraak weerhouden!
Wat wil je dan doen?

Ha! Ha! Dat zul je wel zien!... De rode haan
zal vannacht nog kraaien in deze streek!

Ongerust keert Robrecht Sneloghe terug naar
Brugge en vertelt zijn wedervaren aan zijn
oom's. Ook deze vrezen het ergste... Wij ke-
ren nu terug naar Bethlerkerke. In de schuur van
een brouwerij, even buiten het dorp gelegen wordt
s'avonds een bruiloftfeest gehouden. Alle danne-
zigen dansen en springen in het ronde op de ton-
nen van de wijfjes die twee doedelpipers ten beste
geven...

Weer is een dans gedaan. De dan-
sers gaan lachend en schetsend
naar hun tafels en lessen hun
dorst met schuimend gersten-
bier...

Plots springt een der mannen recht en wijst verbaasd
naar de deur...

Daar!... Kijk!!!

Victoria presenteert DE HELDHAFTIGE KARAVAN

(wordt voortgezet.)

DE JEUGDSCHRIJVER LEOPOLD VERMEIREN SCHREEF ZIJN EERSTE BOEK TOEN HIJ ZESTIEN JAAR WAS

Zoals iedere kleine jongen las Leopold Vermeiren gaarne en veel. Hij had een voorkeur voor de boeken van Jules Verne, die zo geheimzinnig en boeiend zijn. Hij hield ook van andere genres: Middeleeuwse ridderverhalen met enkele jonkvrouwen en moedige ridders die op een heldendaad min of meer niet keken om de jonkvrouw te ontroeren wier hart ze wilden veroveren. De beschrijving van steekspelen, gevechten tussen ridders en struikrovers, belegeringen van versterkte kastelen, dat alles waren dingen naar zijn zin. Later ging Leopold Vermeiren ook veel houden van detectiveverhalen. In dat genre zijn de Engelsen meesters geworden en de grootste van al de detectiveverhalenschrijvers, Conan Doyle, de vader van Sherlock Holmes, werd ook een lievelingsauteur van Leopold Vermeiren.

WIE heeft er bij het lezen van boeiende boeken achter een gezellig ronkende kachel er niet van gedroomd later ook spannende verhalen te schrijven?

Velen dromen ervan, maar slechts weinigen kunnen hun dromen in werkelijkheid omzetten, want daarvoor heeft men talent, verbeelding en wilskracht nodig! Leopold Vermeiren beschikte over deze elementen en schreef zijn eerste boek, toen hij amper zestien jaar was!

« De Roofridder », zo luidde de titel van dat boek. Het was een romantisch verhaal vol spannende avonturen. Meteen had hij het bewijs geleverd dat hij kon vertellen, en hij werd aangeemoedigd om verder te werken en zijn stijl en taal te verbeteren. Dat deed Leopold Vermeiren, en hij ging vervolgens verhalen schrijven voor de jeugd in de drie genres die hij als jongen zelf liefst had gelezen: ridderverhalen, avonturen in vreemde landen en detectivegeschiedenissen. Hij schreef ook reeds verschillende verhalen en novellen voor volwassenen, maar hij heeft een uitgesproken voorkeur bewaard voor de jeugd.

Vermeiren creëerde reeds verschillende figuren die hij in zijn werken steeds nieuwe avonturen laat beleven: vooreerst is er daar Bob, een jongen die een reis maakt met zijn vrienden naar de planeet Mars. Deze Bob heeft een trouwe vriend, de detective Steele, met wie hij een tocht maakt met een ondergronds toestel. In deze verhalen schemert de herinnering aan de werken van Jules Verne door.

Een andere figuur van Leopold Vermeiren is Ridder Johan, die de schrijver voor het eerst liet optreden in zijn boek « De Ring met de Blauwe Steen ».

Een andere middeleeuwse figuur van deze sympathieke jeugdschrijver is de Rode Ridder. De afstand van de ridderverhalen tot de sprookjes is niet zeer groot. Leopold Vermeiren publiceerde reeds twee sprookjesverhalen.

Hiermee mag men zeggen dat hij de voornaamste genres van de jeugdverhalen beoefend, en in ieder van hen succes heeft geboekt.

KENNISMAKING MET DE SCHRIJVER

Ik had reeds verschillende verhalen van Leopold Vermeiren gelezen en verlangde, zoals iedere lezer van een goed boek eens kennis te maken met de schrijver. Ik heb de jeugdschrijver opgezocht in zijn nieuw huis aan de rand van de Kempische heide. We voerden een kort, maar aangenaam gesprek, zodat van de hak op de tak, zoals dat bij een kennismaking meer gebeurt. Toen ik hem o.a. vroeg waar hij het liefst zou wonen, antwoordde de auteur me

LEOPOLD VERMEIREN is een Antwerpenaar. Hij werd geboren te Deurne op 7 April 1914, enkele maanden vóór het uitbreken van de eerste wereldoorlog. Hij deed zijn middelbare studiën aan het Sint-Jan-Berchmanscollege te Antwerpen. Daarna ging hij naar de normaalschool. In 1937 werd Leopold Vermeiren leraar aan het Sint-Franciskus-Xaveriuscollege van Borgerhout. Hij wilde echter verder, en bereidde zich voor op het examen van het Hoger Instituut voor Opvoedkunde te Antwerpen en werd leraar aan de oefenschool van de vrije Normaalschool. In 1949 werd hij inspecteur benoemd van het onderwijs in het kanton Halle. Leopold Vermeiren woont thans in de gemeente waar hij geboren werd. Onder zijn voornaamste werken dienen vermeld: « De Stad onder de Aarde », « Reis onder de Aarde », « Het Geheim van de Witte Rots », « Het Sein in de Nacht », « De Strijd met het Vuur », « Naar Mars », « S.O.S. Justa I in nood », « Ai, de Tijger », « De Bedolven Pyramide », « Het versteende Schip », « Het Gouden Sleuteltje » en « Kabouter Goudenhart ».

zonder aarzelen: « Op de Kempische heide om de zon boven de zilverbirken en de mastebossen te zien op een ondergaan. »

Onder de landen die de schrijver graag zou willen leren kennen, komt op de eerste plaats het geheimzinnige Egypte vóór. Het reizen zit hem in het bloed, want als student was hij reeds een verwoed trekker. Nu nog zingt hij graag, en speelt mandoline, zoals in zijn trekkersjaren. Al is hij nu een inspecteur geworden, toch is hij sportief gebleven, en er moet veel gebeuren eer hij zijn plaats als inside in zijn elftal niet inneemt.

Op mijn vraag in welke tijd hij liefst had willen leven, antwoordde hij me spontaan: « In onze tijd, omdat die, spijts alles, voor ons toch de beste is! »

Johan de BRABANDER.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

Kuifje en zijn vrienden bevinden zich aan boord van de raket die hen naar de maan zal voeren. De detectives hebben hun ziekte opnieuw gekregen: hun haar groeit zienderogen. Op aarde beramen geheimzinnige kerels een plan...

